

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

perjantaina 1.7.2022
aattoseurat klo 18
Kati Nissi

Hyvä ystävä! Olet lämpimästi tervetullut Joensuun herättäjäjuhlille!

Matka, jonka olet tehnyt päästäksesi tähän asti, on nyt takana. Se, mitä sinulla on edessäsi tämän jälkeen, ei ole vielä ajankohtaista. Nyt sinun on lupa pysähtyä. Hengitellä syvään ja levähtää.

Olet löytänyt näille juhlille kartan, navigaattorin tai opasteiden avulla. Tai sitten et ole syystä tai toisesta päässyt paikalle, ja olet mukana radion välityksellä. Iloitsen siitä, että olet, ja että saamme jakaa tämän hetken!

Näitä juhlia on odotettu pitkään ja valmisteltu kahdessa erässä: aikana ennen koronaa — jolloin valmistauduttiin juhliin vuonna 2021 — ja sitten koronan keskellä, tähän nyt käsillä olevaan viikonloppuun tähdäten. Kuluneisiin vuosiin on liittynyt monenlaista huolta ja epävarmuutta. Tänäpäin voimme sanoa, että elämme maailmassa, joka on erilainen kuin mitä se oli ennen koronapandemiaa. Mitä kaikkea tämä sitten tarkoittaakaan, sitä on vielä vaikea selkeästi nähdä. Viime kuukausina Ukrainassa käytävä sota on järkyttänyt. Se on myös saanut monen meistä kysymään, minkä pienen askelen voisin ottaa, että toisin hitusen verran hyvää kärsimyksen keskelle? Miten minä voin auttaa?

Juhlien tunnus ”Lohduksi toisillemme” on matkan varrella puhutellut meitä juhlien valmistelijoita monin tavoin. Hetkinä, jolloin tulevaisuus on ollut sankan sumun peitossa, nuo sanat ovat olleet kantavana näkyinä siitä, että Jos Jumala suo, juhlien järjestäminen tulee mahdolliseksi ja koronarajoitukset poistuvat.

Vielä tämän vuoden tammikuussa jouduimme perumaan juhlien ennakkotapahtumia kokoontumisrajoitusten vuoksi. Silloin muistelin Kauhavan juhla järjestäjiltä viime syksynä kuulemiani sanoja siitä, että vaikka juhlat eivät toteutuneetkaan suunnitellusti, sillä työllä ja niillä ponnisteluilla, joita he juhlien eteen tekivät, oli kuitenkin Jumalan tarkoittama merkitys ja siunaus. Tämä ajatus antoi myös meille voimia ja intoa jatkaa valmisteluja silloinkin, kun epäilytti.

Hyvä kuulijani. Veisasimme äsken Siionin virren 180, joka on Jaakko Haavion kirjoittama. Se on näiden juhlien tunnusvirsi ja kertoo lohdutetuksi tulemisen kaipuusta. Virren kirjoittaja sanoittaa myös sitä, miten meille ihmisille on luontaista pyrkiä auttamaan toisiamme. Tämä voi saada meidät toimimaan tavalla, joka ei lohduta, vaan pikemminkin päinvastoin. Sanoilla on niin helppo lyödä ja satuttaa. Tahtomattaan ja joskus ihan tietten tahtoenkin. Sellaisia me ihmiset olemme. Meillä on jokaisella varjomme, ja se on aina kantapäissämme kiinni.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Olemme koolla pesäpallokentällä. Tällä kentällä on pelissä menestyäkseen lyötävä kovaa, otettava pallo näppärästi kiinni ja juostava kotipesään nopeasti. Tänä viikonloppuna kenttä saa palvella hetken aikaa toisessa tarkoituksessa. Toivon, että näillä juhlilla ei lyödä sanoilla ketään täällä olijaa, eikä myöskään ketään, joka ei ole tässä joukossa. Emme ole täällä koolla tehdäksemme jakoa meihin ja muihin, vaan voidaksemme kokea, että on olemassa jotakin, joka on enemmän kuin ihmisten piirtämät rajat. Jotakin, joka yhdistää meidät hajalleen lyödyt ihmiset yli kaikkien muurien. Siksi toivon ja uskon, että näillä juhlilla sanoilla hoidetaan ja sidotaan niitä haavoja ja kolhuja, joita itse kullekin meistä elämän matkalla on syntynyt.

Voisiko tämä tarkoittaa sitä, että riippumatta siitä, kuljetko juosten, kävellen, ontuen — tai kenties kannetaanko sinua — saat luottaa siihen, että sinut otetaan kotipesässä hurraten vastaan. Sinut otetaan vastaan, koska sinua odotetaan. Aina. Isä ei lakkaa kaipaamasta sinua lähelleen.

Uskon, että lohdutus syntyy rinnalle asettumisen kokemuksesta. Siitä, että uskaltaa päästää toisen rohkean vierelleen. Jos sinä kuulijani, olet joskus kokenut tämän, tiedät, mistä puhun. Lohdutetuksi tulen silloin, kun näytän haavoittuvuuteni ja toinen ottaa todesta sen mitä tunnen ja koen. Kun toinen hyväksyy kokemukseni, ei selitä sitä pois, vaan pysyy siinä rinnallani kappaleen matkaa.

Yksi mieleeni painuneista korona-ajan muistoista liittyy erityiseen kohtaamiseen. Olin muutamien puhelinoitojen jälkeen lopulta saanut luvan mennä viemään ehtoollista erääseen paikkaan, jonne oli toivottu pappia. Seisoin pienen huoneen ovensuussa viruksen levittämistä estävissä, melko järeissä suojarusteissa. Maskin takaa katsoin silmiin haurasta ihmistä, jonka käsitin olevan pian lähdössä tästä elämästä. Annoin hänelle leivän ja viinin. Sanottuani: ”Kristuksen ruumis ja veri, sinun puolestasi annettu ja vuodatettu”, hento ääni vastasi huojentuneena ”Kiitos”. Väsyneihin silmiin syttyi levollisuus. Hetken ajan käsitin jotain siitä ihmeellisestä rauhasta, jonka Vapahtaja antaa. Hän on lohdutus syyllisyyden painaessa, elämän keskeneräisyydessä ja silloin kun kohtaamme kuolevaisuutemme.

Profeetta Jesajan kirjassa Herra sanoo: ”Minä asun korkeudessa ja pyhydessä, mutta asun myös murtuneiden ja nöyrien luona. Minä virvoitan murtuneiden hengen ja herätän eloon nöyrien sydämen.” (Jes. 57:15)

Hyvä ystävä. Meidän Jumalamme on rinnalla kulkeva ja rinnalle asettava Jumala. Pojassaan hän tuli jakamaan taakkamme, kipumme, huolemme ja lohduttomuutemme. Vielä enemmän, hän tuli ottamaan ne kantaakseen. Hän on sovittanut syntimme ja valmistanut meille rauhan.

Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän kohtasi ja kohtaa ihmisen siinä missä tämä on. Hyvä Vapahtajamme tulee rinnallesi kaikkeen siihen, mitä elämääsi kuuluu. Hänen vieressään saat turvallisesti kuulostella, mitä sisimmässäsi liikkuu. Ja jos et jaksaa kuulostella, lepää vain siinä luottamuksessa, että ”Herra, sinä tiedät kaiken ja tunnet minun asiani, näet elämäni. Sinä voit auttaa — minua, meitä, koko luomakuntaasi.”